

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST- VLAANDEREN, AFDELING DENDERMONDE, STRAFZAKEN, 18 SEPTEMBER 2020, D13 V KAMER

Datum van uitspraak

18 SEPTEMBER 2020

Notitienummer parket

19D002768

B. M. e.a.

OPENBAAR MINISTERIE

BURGERLIJKE PARTIJEN

1. A. A., wonende te (...),

2. B. H. A., wonende te (...),

→ Beiden ter terechtzitting van 19 juni 2020 vertegenwoordigd door mr. S. D., advocaat te Melle,

BEKLAAGDEN

B. M. (RR ...), geboren te (...) op (...), wonende te (...), van (...) nationaliteit

→ Ter terechtzitting van 19 juni 2020, in persoon verschenen;

Y. M. (RR ...), geboren te (...) op (...), wonende te (...), van (...) nationaliteit

→ Ter terechtzitting van 19 juni 2020, vertegenwoordigd door mr. K. L., advocaat te Antwerpen ;

B. K. (RR ...), geboren te (...) op (...), wonende te (...), van (...) nationaliteit

→ Ter terechtzitting van 19 juni 2020, vertegenwoordigd door mr. R.C., advocaat te Gent,

1. TENLASTELEGGINGEN

DE EERSTE, DE TWEEDE EN DE DERDE,

als daders of mededaders, zoals voorzien door artikel 66Sw., hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd

VERDACHT VAN:

te Lokeren

A. geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat, met betrekking tot twee werknemers:

A. A., in de periode van 18 december 2017 tot en met 3 februari 2018

B. H. A., in de periode van 13 december 2017 tot en met 3 februari 2018

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels
- strafbaar gesteld door artikel 181 § 1, 1° van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

Bij samenhang (art. 155 Ger.W.)

TEVENS VERDACHT VAN:

te Lokeren

B. mensenhandel

door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, met betrekking tot twee personen:

A. A., in de periode van 18 december 2017 tot en met 3 februari 2018

B. H. A., in de periode van 13 december 2017 tot en met 3 februari 2018

- inbreuk op artikel 433 quinquies § 1, 3° Strafwetboek
- strafbaar met een gevangenisstraf van één jaar tot vijf jaar en met geldboete van 500 euro tot 50 000 euro. De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn.

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de rechtstreekse dagvaarding waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 19 juni 2020.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

Naar aanleiding van een burgerlijk geschil begaf de politie zich op 3 februari 2018 naar de woning gelegen in (X...). Daar werden twee personen aangetroffen die geen Nederlands spraken, namelijk A. A. en B. H. A.. Beiden zouden gelogeerd hebben in de woning. Toen zij thuis kwamen, was het slot echter vervangen en stond hun kledij in zakken voor de deur. De nieuwe bewoner B. K. - derde beklaagde - meldde dat hij pas in de woning was komen wonen en de sloten had vervangen.

Uit een gesprek bleek dat beide personen naar België waren gekomen om te werken in een woning in (...) op vraag van een zekere M. met telefoonnummer (...). Na contactname met dit nummer bleek het om B. M. - eerste beklaagde - te gaan. De woning waar A. A. en B. H. A. werken zouden hebben uitgevoerd, betrof de woning van Y. M. - tweede beklaagde - gelegen in (Y...).

Op 19 februari 2018 legde A. A. een verklaring af bij de politie. Hij verklaarde dat zijn broer B. H. A. geen verklaring durfde af te leggen uit schrik. B. M. zou hem gezegd hebben dat hij wist waar zijn gezin woonde in (...).

A. A. verklaarde onder meer dat:

- Hij in 2005 (...) verliet om in (...) te gaan wonen. Hij had een verblijfstitel in (...) die geldig was tot 2020. In (...) had hij een zelfstandige bouwonderneming. Zijn familie was verhuisd naar België en hij kwam hen jaarlijks bezoeken.
- B. M. had zijn firma via zijn website gevonden. In juli 2017 werd hij een eerste keer telefonisch gecontacteerd door B. M.. Hij vroeg hem om bij hem in België te komen werken. B. M. had zijn referentie via gemeenschappelijke vrienden. Hij had aan B. M. gezegd dat hij wou dat alles officieel zou gaan. In december 2017 belde B. M. hem terug en vroeg hem om werken uit te voeren in een huis. Hij antwoordde dat hij nog twee andere werkmannen nodig had. Er werd afgesproken dat hij op zelfstandige basis werken zou uitvoeren en dat zijn broer ook tewerkgesteld zou worden. Ze zouden beiden met een contract voor M. werken. In België zou alles in orde gemaakt worden.
- De eerste keer (op 18/12/17) ging hij met de bus naar België en betaalde de reis zelf. Op 14 januari 2018 ging hij terug naar België met het vliegtuig betaald door B. M.. B. M. gaf hem en zijn broer een huis in (X...). Tijdens zijn laatste reis was zijn bagage zoek. Hij kreeg een formulier en zou 170 euro krijgen. Dit geld werd gestort op de rekening van B. M..
- Er werd afgesproken dat hij 25 euro per uur zou betaald worden en zijn broer 15 euro per uur. Als de uren niet via het contract gingen, dan zou hij factureren op zijn onderneming.
- Volgende werken moesten gebeuren: buitengevel en binnenmuren metsen, gehele indeling van de woning veranderen, isoleren en de voorgevel afwerken. Hij werkte 10 uur per dag en moest zelfs in het weekend werken. Dit was afgesproken, doch niet dat hij in het weekend moest werken. Hij nam enkel rust tijdens nieuwjaar. Volgens B. M. moest hij dan ook werken, maar hij zei dat hij dat niet ging doen. Hij kreeg geen werk- of beschermkledij van B. M.. Hij nam dit allemaal mee uit (...). Hij werkte van 18

december 2017 tot 2 februari 2018 in (Y...). Hij kreeg tot op heden 500 euro uitbetaald. Hij werd onder druk gezet om de werken snel uit te voeren.

- Hij vroeg naar een contract bij B. M., maar die verwees hem door naar Y. M.. Uiteindelijk had hij geen contract gekregen. Hij moest van M. een contract in de Nederlandse taal ondertekenen maar hij wist niet wat hij getekend had. Hij vertrouwde Y. M..
- Hij kreeg geen huurcontract voor de woning, maar B. M. ging met hem mee naar het stadhuis zodat zijn adres op zijn aankomstverklaring zou staan.
- Loonfiches zouden in de toekomst bezorgd worden.
- Wanneer hij vroeg naar zijn geld en naar de politie was geweest, zei B. M. dat hij in de problemen zou komen omdat ze hier allemaal illegaal waren.
- Hij kreeg werkinstructies van B. M. en Y. M.. B. K. leverde enkel de materialen.
- De huurprijs van de woning was 1.500 euro voor drie maanden met elektriciteit en water bij. Zijn broer betaalde de huur. B. M. hield eigenlijk de huur af van het loon. Zijn broer had nooit geld gezien. Het was zeer koud in de woning. Ze hadden een kleine kachel. Ze konden zich douchen en eten maken. Hij had dekens mee van zijn familie in België omdat daar niets voor handen was. Het huis was zeer slecht gebouwd. Het dak van de keuken de douche betrof een plastieken dak. Als hij zich douchte was het precies of hij buiten stond. Hij kon de wind voelen waaien. De woning was ook zeer vuil. Ze hadden enkel een zetel.
- Op 3 februari 2018 kwamen ze aan bij de woning en zagen ze de bagage op straat liggen. Er lagen nog spullen van hen in de woning. Er zat ook een ander slot op de woning zodat ze niet meer binnen konden. Hij belde toen naar B. M.. Die zij hem dat hij hem op de hoogte had gebracht van het feit dat ze de woning moesten verlaten, maar dat was niet waar. Toen kwam B. K. aan bij de woning. Hij zei dat hij reeds twee weken op het adres stond ingeschreven en net terug kwam van reis. Dit was gelogen want hij had B. K. reeds gezien in de woning waar zij werkten. Hij gaf hem namelijk het werkmateriaal. M. en M. kwamen ook ter plaatse maar vluchtten weg toen de politie kwam. Hij had toen naar een vriend gebeld waar ze mochten verblijven. Toen zijn broer H. bij M. achter zijn geld wou gaan, zei hij dat hij geen geld had en dat hij niet bij M. mocht gaan omdat hij een pistool had en hem ging vermoorden.
- In (...) heerst er een crisis. Hij kwam moeilijk rond. In het aanbod van B. M. zag hij een kans om zijn bedrijf in België te vestigen.

B. H. A. werd op 23 februari 2018 alsnog verhoord. Hij verklaarde onder meer dat:

- Hij op 13 december 2017 was aangekomen in België. Hij heeft in (...) een gezin met vrouw en drie kinderen. B. M. had aan zijn broer gevraagd om voor hem te werken. Hij was eerst alleen naar België gekomen om te verifiëren of de tewerkstelling reëel was.

Ze hadden hier immers niemand waar ze terecht konden. Hij had wel een paar kennissen in België, maar wou hen niet lastig vallen.

- B. M. ging hem 10 euro per uur betalen. Zo zou hij 2.200 euro per maand verdienen. M. beloofde hem een contract. Na een vijftiental dagen kreeg hij een contract aangeboden in het Nederlands. Hij wist niet wat er in stond en had hiervan geen afschrift. Hij werkte 10 uur per dag, dus 70 uur per week. Hij werkte 7 op 7 zonder rustdag. Hij werkte 6 werken, dus 42 dagen. Hij had tot op heden geen geld gekregen. Hij startte op 14 december 2017 met werken.
- B. M. zorgde voor een bemeubeld huisje. De afspraak was dat hij niets moest betalen. Achteraf bleek dat M. zijn geld had achtergehouden om de huur te betalen. Ze dienden 1.500 euro voor drie maanden te betalen.
- B. M. gaf hem instructies. De woning was van Y. M.. K. leverde materialen. Er waren nog andere mensen aan het werk om een dak te plaatsen.
- Hij werkte in zijn eigen kledij. Hij kreeg 1 uur middagpauze. B. M. voerde soms druk uit om sneller te werken.
- Het begon mis te lopen toen hij B. M. een kopie van het arbeidscontract en zijn geld vroeg. B. M. zei dat ze drie maanden in het huis hadden gewoond en hun geld niet kregen. B. M. begon te dreigen. Hij zei dat hij een pistool had als ze klacht zouden indienen bij de politie. Hij zei dat hij zijn adres in (...) kende en wist dat hij een vrouw en kinderen had. Tegen zijn broer zei hij dat hij illegaal was en hier eigenlijk niet mocht zijn. Y. M. had hem persoonlijk nooit bedreigd.
- In (...) was hij werkloos en kreeg hij 500 euro uitkering. Zijn vrouw werkt niet en zorgt voor de kinderen. Hij vond geen werk in (...). Hij had niet veel keus om in te gaan op het voorstel van M.. Hij wou hier in België blijven om te werken en vervolgens zijn gezin laten overkomen.

Er werden foto's in het dossier gevoegd waarbij te zien is dat A. A. en B. H. A. aan het werk zijn aan de woning in (Y...).

Bij buurtbevraging met fotodossier herkende één buur één van de twee broers als werkende in (Y...).

De woning in (Y...) is eigendom van Y. M. en Y. A..

Er zijn opnames van gesprekken tussen A. A. en B. M. nadat A. zag dat zijn bagage op straat lag. A. zei dat hij zijn geld wou en naar de politie zou gaan. Hij zei onder meer dat M. met het leven van mensen speelt, ze uit (...) haalt en hen van alles beloofd maar hen berooid achterlaat.

In een ander gesprek zei B. M.: "ik ben hier nu vandaag bij hem en hij heeft me gezegd: 'ik heb nu geen geld, wanneer ik geld heb, zal ik die 1.000 euro betalen". A. antwoordt: "Komaan zeg, moet ik nu wachten totdat hij geld heeft of wat M.? Dus ik zit hier nu thuis, jullie hebben mij van (...) gebracht en nu smijten jullie ons weg, euh.. ik weet niet goed hoe ik het moet zeggen, net zoals hond en in een kamer." M. antwoordt: "Tja..."

En verder gaat het over het huis:

M.: Je euh... dat huis euh... die heeft gezegd dat die uit dat huis moeten gaan. A: Ik zal niet naar buiten gaan uit dat huis (...)

M: Ja, die heeft gezegd, binnen een twee of drie weken zal ik er hebben en dan zal ik hem 1.000 euro geven. Hij heeft gezegd dat je uit dat huis moet .

A: Nee, ik zal niet uit dat huis gaan, want dat huis is al betaald. Nietwaar M.? Die affaire is toch al betaald nietwaar M.?

M: Nee, je hebt gelijk euh...

Ook blijkt dat M. vindt dat M. de schuldige is en hij wil verhinderen dat A. aan de politie gaat zeggen dat hij ook schuldig is.

M.: "Wanneer het zover komt, zul je tegen de politie zeggen, M. en M., of wa? M. heeft de problemen veroorzaakt en nu zul je M. in de problemen steken of wa?

(derde oranje kft je, stuk 79)

Uit telefonieonderzoek blijkt dat het nummer van M. B. effectief vele contacten had met de nummers van de twee broers. Het eerste contact met A. A. dateerde van 26 december 2017. Het eerste gesprek met B. H. A. dateerde van 18 december 2017. Y. M. had minder telefonisch contact met de twee broers. B. M. en Y. M. hielden onderling contact. Op 3 februari 2018 was er telefonisch contact tussen de drie beklaagden en A. A..

2.

Op 12 september 2018 werd B. M. verhoord. Hij verklaarde onder meer dat:

- Hij voltijds werkt als operator in de petrochemie.
- M. Y. een vriend is.
- Hij geen werken heeft uitgevoerd in de woning in (Y...).
- A. A. en B. H. A. kwamen daar gokken. Hij kende hen van in het centrum op de (...).
- De broers zijn oplichters. Ze vragen aan iedereen geld en dan zie je het nooit meer te rug. Hij had zijn visa-kaart eens geleend om een vliegtuigticket te boeken en had ook eens 50 euro geleend om te gokken.
- Hij had hen niet telefonisch gecontacteerd.

- Hij was wel soms naar de (Y...) geweest maar had de broers daar nooit gezien.
- Het klopte dat zijn rekeningnummer werd opgegeven voor de verloren bagage te vergoeden. Dit betrof het vliegtuigticket dat hij betaalde. Hij was meegegaan om dat A. geen Nederlands sprak. Hij had nooit geld gekregen hiervoor.
- De broers belden hem veel op maar hij nam nooit op.
- Hij wist niet van wie de woning in (X...) was. Hij wist dat de broers daar gewoond hadden. Hij had niemand buiten gezet.

Op 1 oktober 2018 werd K. B. verhoord. Hij verklaarde onder meer dat:

- Hij nooit werken had uitgevoerd in (Y...).
- Hij de twee (...) kende van het gokken bij Starbet. Op een bepaalde dag kwamen ze naar het gokcentrum met hun valies. Ze zeiden dat ze geen slaappleats hadden. Hij bood hen aan om bij hem te logeren in (X...). Een week later kwam de politie. Hij had hen uiteindelijk buitengezet. Ze hadden zich zonder zijn medeweten ingeschreven op zijn adres. Het klopte dat hij op 3 februari hun valiezen buiten had gezet. Zelf woonde hij pas van in januari in de woning. Ze hadden aan hem nooit huur betaald.
- Hij werkloos is en een opleiding lasser zal volgen bij de VDAB. Y. M. een kennis van hem is. Ze groeiden samen op.
- - A. A. en B. H. A. kende hij niet (van namen).
- Hij had de twee broers nooit aan het werk gezien in (Y...). Hij kwam daar een 10-tal keer.
- B. M. is zijn schoonbroer.

Op 15 augustus 2018 wordt Y. M. verhoord. Hij verklaarde onder meer dat:

- Er nooit twee illegalen bij hem gewerkt hebben. Op een dag bood er zich wel een (...) met (...) verblijfstitel aan. Hij vroeg of hij voor hem kon werken. Hij vertelde dat hij in (...) een zelfstandige activiteit had. Hij overwoog om hem voor hem te laten werken, maar zijn prijs was te hoog. De man was boos en bedreigde hem. Hij toonde zelfs foto's van hem op de werf. Hij had de man 4 à 5 keer gezien. De man had zijn gsm-nummer. Hij wist niet hoe hij er aan kwam. Hij belde hem. Hij had hem dan geblokkeerd.
- Hij heeft een zelfstandige activiteit als grondwerker en werkt als arbeider bij A. D..
- Hij kocht de woning in (Y...) in juni 2017 en startte in oktober de renovatie. De werken werden uitgevoerd door M. T. en hij had ook zelf werken uitgevoerd.
- Hij kende de namen A. A. en B. H. A. niet.

- Hij was niet bij de woning in (X...) geweest op 3 februari 2018. Die woning is van G. G., zijn schoonzus.
- Hij kende B. M. niet. Het nummer bleek wel opgeslagen in zijn gsm onder de naam 'M.'. Hij verklaarde veel M.'s te kennen en dat de achternaam B. hem niets zei. M. was een vriend van hem en de schoonbroer van B. K..
- Het klopte niet dat B. K. materialen leverde.

Y. M. voegde facturen toe aan het dossier van uitgevoerde werken en aankopen. De werken die mogelijks slaan op de werken die A. A. en B. H. A. beweren uitgevoerd te hebben kwamen van de cvba M. T.. Uit nazicht bleek deze vennootschap op 23 maart 2018 geschrapt wegens niet neerlegging van jaarrekeningen. De doorhaling werd ingetrokken op 29 maart 2018. De vennootschap had geen KBO-inschrijving voor ruwbouwwerken. Wel voor detailhandel in kledij, elektrotechnische installatiewerken aan gebouwen en reparatie van consumentenelektronica. De zaakvoerder van de vennootschap is M. G.. Op 13 september 2016 werden tien aandelen overgedragen aan M. Y., de broer van M. Y.. Op 29 april 2019 werd M. G. verhoord. Hij kon geen verdere toelichting verschaffen over de hoeveelheid geleverde materialen en de gepresteerde werkuren. Hij verklaarde dat M. een neef is van hem en hij af en toe geholpen heeft. De meeste werken werden echter uitgevoerd door andere familieleden.

A. A. en B. H. A. werden opgevangen via de vzw PAG-ASA, centrum voor slachtoffers van mensenhandel. Ze konden opgevangen worden in het opvanghuis en kregen een tijdelijk verblijfsdocument met een geldigheidsduur van drie maanden.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.

Beklaagden moeten zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het niet verrichten van een dimona-aangifte met betrekking tot B. H. A. en A. A., alsook wegens mensenhandel met betrekking tot dezelfde twee personen.

2.

Gelet op de materiële gegevens van het strafdossier, de vaststellingen zoals weergegeven in de verschillende proces-verbalen en de verklaringen van de betrokken personen is naar oordeel van de rechtbank afdoende gebleken dat B. M. - eerste beklagde - en Y. M. - tweede beklagde - zich schuldig hebben gemaakt aan de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A1, A2, 81 en 82, en dienen deze feiten hen dan ook te worden toegerekend.

In de eerste plaats is het voor de rechtbank afdoende bewezen dat B. H. A. en A. A. wel degelijk werken hebben uitgevoerd aan de woning gelegen te (Y...).

Dit blijkt in de eerste plaats uit het uitgebreide fotodossier dat wordt neergelegd. Er is geen twijfel dat B. H. A. en A. A. wel degelijk aan het werk zijn aan desbetreffende woning. Dit wordt bevestigd door de resultaten van het buurtonderzoek, waarin één van hen werd herkend als iemand die aan het werk was aan desbetreffende woning. Ook in de telefonische contacten tussen de betrokken werknemers en met name B. M. wordt duidelijk verwezen naar de uitgevoerde werkzaamheden.

Y. M. verwijst naar facturen om aan te tonen dat werken door andere firma's zouden zijn uitgevoerd. Echter, uit het strafdossier blijkt dat de facturen geen betrekking hebben op de werken die werden uitgevoerd door B. H. A. en A. A.. Daarenboven blijkt uit de ondervraging van M. G., zaakvoerder van de cvba M. T., dat er geen toelichting kon worden gegeven over de uitgevoerde werken.

In conclusie verwijst Y. M. naar het pv DEL6.001385/2018 waarin de lokale politie heeft vastgesteld dat er "momenteel" geen van buitenaf zichtbare renovatie en herstellingswerken worden uitgevoerd aan de woning. Ten onrechte leidt Y. M. hieruit af dat er ook voorheen nooit werken zouden zijn uitgevoerd.

Ook de verklaringen van beklaagden dat zij betrokkenen slechts zouden kennen van gokcentra, is niet geloofwaardig. De uitgebreide telefonische contacten en het fotodossier spreken dit immers duidelijk tegen.

B. H. A. en A. A. verklaren daarbij dat zij instructies kregen van eerste en tweede beklagde. De rechtbank merkt daarbij op dat er in eerste instantie een offerte werd opgesteld door de (...) firma van A. A., doch deze werd nooit ondertekend. Er is dus geen sprake van enige zelfstandige dienstverleningsovereenkomst. De prestaties werden wel degelijk uitgevoerd in ondergeschikt verband, een dimona-aangifte was dan ook noodzakelijk.

Eerste en tweede beklagde hebben nagelaten dit te doen.

2.

Ook de constitutieve elementen van de tenlastelegging B (mensenhandel) zijn bewezen in hoofde van eerste en tweede beklagde.

Eerste en tweede beklaagde hebben de overbrenging van A. A. en B. H. A. vanuit (...) naar België georganiseerd en hebben tevens hun huisvesting geregeld, m.o.o. het verrichten van de werkzaamheden aan de woning.

Bovendien blijkt uit het strafdossier dat de werkzaamheden werden verricht in omstandigheden die "*in strijd zijn met de menselijke waardigheid*". Het blijkt immers dat A. A. en B. H. A. economisch werden uitgebuit, hun loon werd amper uitbetaald, de maximale arbeidsduurgrenzen werden allerminst nageleefd op hun verblijfssituatie werd plots zonder enige waarschuwing beëindigd.

Het tewerkstellen van werknemers op een wijze dat ze economisch worden uitgebuit (en waardoor zij niet langer op vrije en gelijke wijze in hun essentiële noden kunnen voorzien) is op zich reeds een tewerkstelling die in strijd is met de menselijke waardigheid zoals bedoeld in artikel 433quinquies, § 1, lid 1, 3° Strafwetboek. Daarbij zijn het de Belgische tewerkstellingsvoorwaarden die de maatstaf vormen waaraan de situatie van de buitenlandse werknemers moet worden getoetst.

3.

Daarentegen voor wat betreft derde beklaagde, B. K., is de rechtbank van oordeel dat er wel degelijk twijfel is over zijn rol bij de tenlasteleggingen. Uit het strafdossier blijkt immers dat zijn rol eerder minimaal is.

Zoblijkt uit de verklaringen van B. H. A. en A. A. dat zij instructies ontvingen vanwege B. M. en Y. M. in het kader van hun werkzaamheden aan de woning. B. K. wordt daarbij niet vernoemd. B. K. zou enkel materiaal geleverd hebben op de werf, doch de verklaringen zijn daarbij niet eensluidend. Hij kan dan ook op geen enkele wijze beschouwd worden als werkgever van betrokken personen, noch als lasthebber/ aangeselde. Bijgevolg is er tevens onduidelijkheid over zijn concrete kennis van de tewerkstelling en arbeidsvoorwaarden van B. H. A. en A. A. .

Ofschoon B. K. eigenaar is van de woning waarin B. H. A. en A. A. verbleven, wordt hij door B. H. A. of A. A. niet aangeduid als verantwoordelijke voor hun huisvesting. Ook op dit vlak bestaat er dus twijfel over de kennis die hij had over hun verblijfssituatie.

Gelet op hetgeen voorafgaat, spreekt de rechtbank derde beklaagde B. K. dan ook vrij van de tenlastelegging A1, A2, 81 en B2.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor eerste en tweede beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagden zoals die blijken uit het strafrechtelijk verleden, hun gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagden ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

De rechtbank tilt zwaar aan de feiten.

Door geen tijdige en correcte Dimona-aangifte te verrichten voor hun werknemers maken beklaagden de controle op het nakomen van de sociaalrechtelijke verplichtingen moeilijk tot onmogelijk. Op die manier genieten beklaagden ook een illegaal financieel voordeel. Bovendien wordt door het plegen van dergelijke inbreuk de deur wijd opengezet voor andere vormen van sociale fraude, zoals het niet betalen van sociale zekerheidsbijdragen, en kan het nadelige effecten hebben voor de betrokken werknemers zelf, met name geen opbouw sociale rechten, verzekering, enz. De wetgever heeft dan ook het hoogste sanctieniveau voorzien, met name 4 (artikel 101 van het Sociaal Strafwetboek).

Bovendien vond deze tewerkstelling plaats in omstandigheden in strijd met de menselijke waardigheid. B. H. A. en A. A. presteerden lange dagen en werden voor het geleverde werk niet correct vergoed. B. M. en Y. M. hebben hen dan ook uitgebuit, en dit puur om financiële redenen.

3.

B. M. is (...) jaar oud en werd driemaal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Daarnaast werd hij driemaal correctioneel veroordeeld voor diefstallen en verkoop van verdovende middelen. Gelet op deze voorgaanden, komt hij niet in aanmerking voor een gewoon uitstel.

Tweede beklaagde, M. Y., is (...) jaar oud en werd reeds 11 maal veroordeeld voor verkeersinbreuken. Daarnaast werd hij éénmaal correctioneel veroordeeld voor faillissementsmisdrijven.

Uit het dossier blijkt dat vooral eerste beklaagde een doorslaggevende rol heeft gespeeld. Het is hij die door de betrokken werknemers wordt aangeduid als degene die hen gecontacteerd heeft, die

een doorslaggevende rol heeft gespeeld bij de overbrenging vanuit Spanje, die gezorgd heeft voor de verblijfssituatie en die ook door betrokkenen werd gecontacteerd toen zij uiteindelijk uit de woonst werden gezet.

Gelet op het voorgaande, acht de rechtbank het opportuun om tweede beklagde - die voldoet aan de voorwaarden van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie - nog een kans te geven en de opgelegde bestraffing deels met uitstel toe te kennen, zoals bepaald in het beschikkend gedeelte. Tweede beklagde dient daarbij te beseffen dat de rechtbank hem hierdoor een belangrijke gunst wordt verleend en hem de kans wordt gegeven om zijn leven te beteren en in de toekomst de desbetreffende wetgeving strikt na te leven. De rechtbank hoopt dat beklagde deze kans grijpt.

Bij toepassing van artikel 433novies §1 van het Strafwetboek moeten eerste en tweede beklagde tevens worden veroordeeld tot ontzetting van de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid Strafwetboek. De rechtbank bepaalt de termijn ervan op 1 jaar, gelet op de ernst van de feiten.

4 BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld.

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

2.

B. H. A. en A. A. hebben zich burgerlijke partij gesteld lastens beklagde. Deze vorderingen zijn tijdig en regelmatig. Ze zijn ontvankelijk.

B. H. A. vordert een materiële schadevergoeding van 4.620 euro, die overeenstemt met het nettoloon dat hij had moeten ontvangen als tegenprestatie voor de geleverde arbeid, alsook een morele schadevergoeding van 2.500 euro, hetzij een totale schadevergoeding van 7.120 euro.

A. A. vordert een materiële schadevergoeding van 6.052 euro (6.552 euro-500 euro), alsook een morele schadevergoeding van 2.500 euro. De totale schadevergoeding bedraagt dan ook 8.552 euro (en niet 9.052 euro).

Eerste en tweede beklagden voerden geen cijfermatige betwisting wat deze vorderingen betreft.

De rechtbank kent deze dan ook in haar geheel toe .

2.

Omdat het door eerste en tweede beklagde gepleegde misdrijf mogelijk nog andere schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

5 TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet:
Strafwetboek

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935 De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1.

Tenlasteleggingen; Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wet b. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195, 226, 227;
Strafwetboek, art. 2, 38, 39, 40, 65, eerste lid, 66, 79, 80;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet
07.02.2003; Art . 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen

inzake justitie (B.S. 30 .1 2.2011); (opdecimen) Art . 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.01 .08.1985, art. 28, 29, gew. a rt. 1 K.B. 31.10 .2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel);

Wet van 17 april 2002 tot invoering van de werkstraf als autonome straf in correctionele en politiezaken, art. 15;

Wet van 17.4.1878, art. 3 en 4; burg. wetb. art. 1382, Wet b. strafrecht, art.44, 45; (BP).

BESLISSING:

Op **tegenspraak** ten aanzien van:

- B. M. eerste beklaagde
- Y. M., tweede beklaagde
- B. K., derde beklaagde
- B. H. A., burgerlijke partij
- A. A., burgerlijke partij

OP STRAFGEBIED

B. M., eerste beklaagde

De rechtbank:

- **VERKLAART** eerste beklaagde **schuldig** aan de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, 81 en 82;
- **TOEPASSING** makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- **VEROORDEELT** eerste beklaagde voor deze feiten samen tot een gevangenisstraf van **1 jaar** en een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen (x 8), te vermenigvuldigen met 2 slachtoffers (x 2), gebracht op **8.000,00 euro**;

zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 150 dagen;
- **SPREEKT** in hoofde van de beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- Legt de beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro**;

- Veroordeelt beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijksbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Y. M., tweede beklaagde

De rechtbank:

- **VERKLAART** tweede beklaagde **schuldig** aan de feiten van de tenlasteleggingen AI, A2, B1 en B2;
- **TOEPASSING** makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- **VEROORDEELT** tweede beklaagde voor deze feiten samen tot een gevangenisstraf van **1 jaar** en een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen (x 8), te vermenigvuldigen met 2 slachtoffers (x 2), gebracht op **8.000,00 euro**;

zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 150 dagen;

- **VERLEENT** tweede beklaagde **gewoon uitstel** voor een periode van drie jaar van de tenuitvoerlegging van het geheel van de opgelegde gevangenisstraf en van 250 euro van de geldboete van 500 euro verhoogd met 70 opdecimen (**x8**), te vermenigvuldigen met 2 slachtoffers (x 2) gebracht op 4.000 euro

wijst tweede beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

- **SPREEKT** in hoofde van de beklaagde de verplichting uit om **EENMAAL** een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdecimen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;
- Legt de beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro**;

- Veroordeelt beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

B. K., derde beklaagde

De rechtbank:

- **SPREEKT** derde beklaagde **VRIJ** van de feiten van de tenlasteleggingen A1, A2, B1 en B2;

kosten

De rechtbank veroordeelt eerste en tweede beklaagde hoofdelijk tot de kosten, deze in hun geheel begroot **op 87,36 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van de burgerlijke partijen B. H. A. en A. A. ontvankelijk en gegrond;
- veroordeelt eerste en tweede beklaagde hoofdelijk om aan de burgerlijke partij A. B. H. een definitief bedrag van 7.120 euro te betalen voor de geleden materiële en morele schade, en aan de burgerlijke partij A. A. een definitief bedrag van 8.852 euro voor de geleden materiële en morele schade,

beide bedragen te vermeerderen met de vergoedende interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 3 februari 2018 tot de datum van dit vonnis en vanaf dan de gerechtelijke interesten aan de wettelijke interestvoet tot de datum van algehele betaling.

- veroordeelt eerste en tweede beklaagde hoofdelijk tot de kosten van de burgerlijke partij B.H.A., hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 1080 euro,

- veroordeelt eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de kosten van de burgerlijke partij A. A., hierin begrepen een rechtsplegingsvergoeding van 1080 euro
- houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935 .

Inlichtingen

*De rechtbank wijst **Y. M. en B. M.** erop dat dit vonnis zal worden uitgevoerd overeenkomstig de bepalingen van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten.*

De strafuitvoeringsrechtbank en de Minister van Justitie kunnen bepalen op welke wijze de effectieve gevangenisstraf zal worden uitgevoerd (bijvoorbeeld beperkte hechtenis, elektronisch toezicht, penitentiair verlof).

Voor het geval de partijen niet aanwezig zijn op het ogenblik van de uitspraak geldt dit als inlichting.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van:

ACHTTIEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND TWINTIG

Aanwezig:

J. H., rechter, voorzitter van de kamer;

E. V. V., substituut -arbeidsauditeur;

S. S., griffier,